

Sensul logodnei: să se cunoască, să se întâlnească, să se respecte

Să se cunoască pentru a se iubi: logodna este timpul în care două persoane se descoperă reciproc. Biserica sfătuiește să se trăiască intens această fază de relații pentru a se iubi și a se respecta. Noul editorial despre iubirea umană.

24.10.2021

Să se cunoască

Pentru cei care au fost chemați de Dumnezeu la viața conjugală, fericirea umană depinde, în mare parte, de alegerea partenerului cu care au ales să-și petreacă restul vieții lor, în căsătorie. Se va înțelege deci importanța pe care o are discernământul alegerii persoanei care îți convine: „Biserica dorește să existe mai întâi un timp al logodnei între un bărbat și o femeie, pentru ca ei să se cunoască mai mult, iar astfel să ajungă să se pregătească mai bine pentru sacramentul căsătoriei” [1].

Această decizie va ține cont, deci, de doi parametri: *cunoaștere* și *risc*; cu cât mai mare este cunoașterea cu atât este riscul mai mic. În timpul logodnei, cunoașterea înseamnă informația despre cealaltă persoană.

În acest articol, se vor aborda câteva elemente care îi vor ajuta pe

logodnici să se cunoască și să se respecte reciproc.

Actualmente, în anumite medii, se dă un sens eronat conceptului de „iubire”, ceea ce reprezintă un pericol într-o relație în care ceea ce este fundamental, este angajamentul și dăruirea *până când moartea îi va despărți*: „De aceea, bărbatul îi va părăsi pe tatăl și pe mama sa, el se va uni cu soția sa și amândoi vor fi unul. Astfel ei nu mai sunt doi, ci vor fi unul. Deci ceea ce Dumnezeu a unit, omul să nu despartă” [2]. De exemplu, dacă cineva ar vrea să-și deschidă o afacere cu un asociat care nu știe nimic despre funcționarea unei întreprinderi, amândoi vor fi condamnați la eșec. La fel este și în logodnă: este fundamental ca amândoi să aibă aceeași idee despre iubire, iar acest concept să fie coform adevărului, adică cu ceea ce înseamnă realmente *a iubi*.

Astăzi, numeroase cupluri își fundamentează logodna și căsătoria pe sentimentalism. Uneori există comportamente de conveniență și o lipsă de transparență, adică „autodisimulări” ce sfârșesc apoi prin a apărea în fapte. Cu timpul, asta poate deveni cauza multor rupturi. Logodnicii trebuie să vrea să-și construiască o relație pe stânca iubirii adevărate și nu pe nisipul sentimentelor care vin și pleacă [3].

Cunoașterea reală este ceva esențial pentru ca persoana să-și dea seama dacă o manifestare afectivă depășește granița unui sentiment stăpânit, și intră în sfera sentimentalismului, poate fi egoism. În acest proces virtutea temperanței este esențială pentru a ajuta persoana să fie stăpânită de ea însăși, căci ea „vizează să impregneze cu rațiune pasiunile și poftele sensibilității umane” [4].

Putem compara iubirea cu un trepied care ar avea ca punct de sprijin sentimentele, inteligența și voința. Iubirea este un tip de sentiment foarte puternic. Dacă estimăm că afecțiunea nu este suficient de intensă sau profundă, și că este mai bine să se prelungească logodna, va trebui să ne întrebăm ce trebuie să facem pentru a continua să iubim (inteligența) și să întreprindem ceea ce am decis (voința). Este logic să ne hrănim inteligența printr-o bună formare și o doctrină, deoarece în caz contrar, ea va căuta din nou argumente ce vor conduce la sentimentalism.

Să se întâlnească

La o reală cunoaștere a celorlalți se ajunge frecventându-i, întâlnindu-i. La fel se întâmplă cu logodna, care cere un schimb reciproc de idei, abordând teme profunde, ce relevă caracterul celeilalte persoane: care

sunt credințele și convingerile sale, care sunt dorințele sale, valorile sale familiale, care este opinia sa asupra educației copiilor, etc.

Dificultățile caracterului sunt consecința răului cauzat de păcatul originar al naturii umane; trebuie să recunoaștem că noi toți avem momente cu un caracter urât. Îl putem remedia contând, în mod deosebit, pe milostivirea lui Dumnezeu, luptând pentru a face mai agreabilă viața celorlalți. Totuși, trebuie să fim siguri că vom fi capabili să acceptăm modul de a fi al celuilalt.

La fel în privința convingerilor și credințelor. Le considerăm ca pe o consecință normală a educației primite sau a unei reflecții raționale. Totuși se întâmplă adesea că se neglijează importanța lor, sau credem că se va diminua, cu timpul. Ele pot crea mari dificultăți și foarte

adesea probleme în cuplu. Este grozav de bine să vezi că mariajul înseamnă „unul plus una; (...) Dar medalia are o față și un revers; iar pe revers găsim suferințe, renunțări, sacrificii, abnegație” [5].

Ar fi naiv să gândim că celălalt își va schimba convingerile și credințele și că soțul/soția va fi artizanul acestei schimbări. Cu toate acestea nu este exclus faptul ca, ceea ce a precedat, cu timpul, cu efort personal, persoanele să-și poată corecta și ameliora modul lor de a gândi. Totuși, iată un criteriu ce poate fi util: dacă convingerile profunde ale celuilalt nu sunt în acord cu ceea ce eu gândesc apropo de ceea ce trebuie să fie tatăl sau mama copiilor mei, este mai prudent să rupi, deoarece a nu o face la timp este o eroare care duce adesea la eșecul viitoarei căsătorii.

Trebuie făcută diferența între ceea ce, pentru unul înseamnă opinie și ceea ce înseamnă credință sau convingere.

Am putea zice că o *opinie* înseamnă o idee susținută, fără a ajunge să facem din ea o convingere, chiar dacă pentru a o exprima se folosește cuvântul „cred”.

De exemplu, dacă se spune „cred în căsătoria pentru totdeauna”, este potrivit să se știe dacă este vorba despre o opinie sau o despre o credință. Opinia admite excepții, credința nu; *credința* este o valoare înrădăcinată, o convingere, pe care se poate baza mariajul.

Când ești soț și soție, se întâmplă adesea ca probleme la fel de vitale ca acordul asupra numărului de copii, sau educația lor creștină, sau modul de a trăi sexualitatea nu au fost serios abordate în timpul logodnei.

Logodna creștină este o perioadă permanentă pentru a se cunoaște și se asigura că cealaltă persoană împărtășește punctele noastre de vedere fundamentale și nu va fi surprinzător ca, în cursul acestei etape, unul dintre logodnici decide că celălalt nu este persoana dorită pentru a se lansa în aventura mariajului.

Cu timpul, personalitatea se formează treptat, de aceea trebuie cerut celuilalt un nivel de maturitate în raport cu vârsta lui. Există elemente care pot ajuta să se constate dacă o persoană dă semne de imaturitate:

ia deseori decizii în funcție de starea de spirit, îi este greu să meargă conta curentului, este nestatornică, este foarte susceptibilă, este adesea sclava opiniilor altora, admite cu greu eșecurile și tinde să-i găsească pe alții vinovați de ele, are reacții

infantile care nu sunt pentru vârsta sa, este nerăbdătoare, nu știe să-și fixeze scopuri nici să amâne pe mai târziu recompensa, îi este greu să renunțe la dorințe imediate, îi place să fie centrul atenției, etc.

Să se respecte

Papa Francisc spune: „Familia se naște din acest proiect de iubire care se construiește ca o casă; ea să fie un loc de afecțiune, de ajutor, de speranță” [6]. Logodna se dezvoltă ca o aspirație la iubirea totală în respectul reciproc, care, de fapt înseamnă a-l trata pe celălalt pentru ceea ce este: o persoană.

„Perioada logodnei, esențială pentru construirea unui cuplu, este un timp de așteptare și pregătire, care trebuie trăit în castitatea gesturilor și cuvintelor. Acest lucru permite maturizarea iubirii, în înțâietatea și atenția acordată celuilalt; acest lucru

ajută la stăpânirea de sine, la dezvoltarea respectului pentru celălalt, caracterizând adevărata iubire, care nu-și caută mai întâi propria satisfacție nici confortul său personal” [7].

Acest lucru antrenează diverse consecințe, a căror bază este demnitatea umană: nu poți cere logodnicului sau logodnicei ceea ce nu poate sau nu trebuie să dea, căzând în șantaj sentimentale, de exemplu apropo de manifestările afective sau cu caracter sexual, specifice vieții conjugale, nu relațiilor dintre logodnici.

Relația dintre logodnicii creștini va trebui să fie cea a două persoane care se iubesc, dar care nu au hotărât încă să se ofere unul altuia în căsătorie.

De aceea ei vor trebui să se comporte cu gingășie, eleganță și respect, conștienți fiind de condiția lor de

bărbat și femeie, înăbușind primele scânteieri ale pasiunii care vor putea apărea, evitând să-l pună pe celălalt în circumstanțe limită.

În concluzie, putem afirma că logodna bine trăită, în cursul căreia se cunosc temeinic și se respectă reciproc vor fi cele mai bune mijloace pentru reușita mariajului, urmând sfatul Papei Francisc: „Viața comună este o artă , o cale liniștită, frumoasă și fascinantă ce comportă reguli care se pot rezuma în trei cuvinte: Pot ? Mulțumesc, scuze” [8].

José María Contreras

[1] Sf. Josemaría, *notițe dintr-o întâlnire de familie* 31-10-1972.

[2] *Mc* 10, 7-9.

[3] Cf. Papa Francisc, Audiență, 14-2-2014.

[4] *Catehism Bisericii Catolice*, nr. 2341.

[5] Sf. Josemaría, *notițe dintr-o întâlnire de familie*, 21-6-1970.

[6] Papa Francisc, Audiență, 14-2-2014.

[7] Benedict XVI, *A XXII-a JMJ* 2007.

[8] Papa Francisc, Audiență, 14-2-2014.

.....

pdf | document generat automat din
[https://dev.opusdei.org/ro-ro/article/
sensul-logodnei-sa-se-cunoasca-sa-se-
intalneasca-sa-se-respecte/](https://dev.opusdei.org/ro-ro/article/sensul-logodnei-sa-se-cunoasca-sa-se-intalneasca-sa-se-respecte/) (07.08.2025)